

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΙΑΟΥΣΗ - ΧΟΝΤΑ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΤΣΙΑΟΥΣΗ ΧΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α;.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΣΙΑΟΥΣΗ - ΧΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ- ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

18/11/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΣΙΑΟΥΣΗ - ΧΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ- ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (1).pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

25/11/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΤΣΙΑΟΥΣΗ-ΧΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΤΣΙΑΟΥΣΗ-ΧΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑ, του Δ.Σ. Νεοχωρίου - Σχοινιά, της Α' τάξης, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοση της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γλώσσα, Ενότητα 2: «Η παρέα», «Όλοι στον κήπο», Βιβλίο Γλώσσας Α' Δημοτικού, Τεύχος Α', σελ. 34-35, Τετράδιο Εργασιών Α' τάξης, Τεύχος Α', σελ. 28-29. 2η Διδασκαλία: Μαθηματικά, Ενότητα 6: ΠΡΟΣΘΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΡΙΘΜΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 5, Κεφάλαιο 12: «Σύγκριση αριθμών – Τα σύμβολα =, > και < », Βιβλίο Μαθητή Μαθηματικών Α' τάξης, Τεύχος Α', σελ. 36-37, Τετράδιο Εργασιών, σελ. 32-33. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η προετοιμασία της εκπαιδευτικού, όπως αποτυπώνεται και στις δύο διδασκαλίες, τεκμηριώνει υψηλό

επιπέδου επαγγελματική επάρκεια και παιδαγωγική ωριμότητα. Συγκεκριμένα: • Και στις δύο περιπτώσεις διαμορφώνεται σαφής, πολυεπίπεδη στοχοθεσία (γνωστική, δεξιοτήτων, κοινωνικοσυναισθηματική), η οποία: ο στην 1η διδασκαλία συνδέεται με την ανάπτυξη γραμματισμού (φωνολογική επίγνωση, παραγωγή λόγου), ο στην 2η διδασκαλία με την εννοιολογική κατανόηση μαθηματικών εννοιών (σύγκριση αριθμών). • Παρατηρείται ευθυγράμμιση στόχων – δραστηριοτήτων – αξιολόγησης, ιδιαίτερα εμφανής στη 2η διδασκαλία, στοιχείο που συνάδει με τις αρχές της ευθυγραμμισμένης διδασκαλίας (constructive alignment). • Η δομημένη διδακτική ακολουθία (αφόρμηση-ενεργοποίηση πρότερων γνώσεων → καθοδηγούμενη διερεύνηση → εφαρμογή → εμπέδωση → αναστοχασμός -μεταγνωστική επεξεργασία) στην 1η διδασκαλία και η αντίστοιχη αναπτυξιακά κατάλληλη πορεία στη 2η αποδεικνύουν εφαρμογή μοντέλων όπως: ο σταδιακή αποδέσμευση της ευθύνης (Gradual Release of Responsibility) ο ανακαλυπτική μάθηση (Bruner) • Η εκπαιδευτικός λαμβάνει συστηματικά υπόψη: ο την ετερογένεια της τάξης, ο κοινωνικοπολιτισμικούς παράγοντες, ο ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες (ΔΕΠΥ), ενσωματώνοντας ουσιαστική διαφοροποίηση ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού. Η πρόβλεψη διαφοροποιημένων δραστηριοτήτων και υποστηρικτικών παρεμβάσεων ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού καταδεικνύει ουσιαστική υιοθέτηση των αρχών της διαφοροποιημένης και συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Συνολικά, η προετοιμασία της διδασκαλίας τεκμηριώνει υψηλού επιπέδου διδακτικό σχεδιασμό, ο οποίος χαρακτηρίζεται από πρόβλεψη, συνοχή και επιστημονική τεκμηρίωση. Η επαναληψιμότητα αυτών των χαρακτηριστικών και στις δύο διδασκαλίες αποδεικνύει ότι δεν πρόκειται για συγκυριακή πρακτική αλλά για εδραιωμένη επαγγελματική ικανότητα. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής γνώσης περιεχομένου (Pedagogical Content Knowledge – Shulman) και στα δύο γνωστικά αντικείμενα. Τεκμηρίωση από τις διδασκαλίες: 1η διδασκαλία (Γλώσσα): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει πλήρη και εις βάθος κατανόηση του γνωστικού αντικείμενου της Γλώσσας, καθώς και των μηχανισμών μάθησης που σχετίζονται με την κατάκτηση του γραπτού λόγου στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού. Η διδασκαλία βασίζεται σε θεμελιώδεις αρχές της διδακτικής της Γλώσσας, όπως: • η φωνολογική και φωνημική επίγνωση, • η συλλαβική ανάλυση και σύνθεση, • η σταδιακή μετάβαση από τη μονάδα του γράμματος στη λέξη και την πρόταση. Οι δραστηριότητες που επιλέγονται (εντοπισμός γράμματος, συμπλήρωση, σύνθεση λέξεων και προτάσεων) ανταποκρίνονται σε επιστημονικά τεκμηριωμένα μοντέλα εκμάθησης της ανάγνωσης και γραφής (π.χ. Ehri, Adams), ενισχύοντας τη συστηματική οικοδόμηση του γραμματισμού. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός ενσωματώνει στοιχεία γραμματικής επίγνωσης, όπως η χρήση κεφαλαίου γράμματος και τόνου, καθώς και η ορθή δομή πρότασης, ενισχύοντας τη μεταγλωσσική ανάπτυξη των μαθητών. Η διαβάθμιση των δραστηριοτήτων από απλούστερες σε πιο σύνθετες αποδεικνύει την ικανότητα της εκπαιδευτικού να προσαρμόζει το γνωστικό φορτίο στις δυνατότητες των μαθητών, σύμφωνα με τις αρχές της γνωστικής ψυχολογίας. Συνεπώς, η εκπαιδευτικός διαθέτει υψηλό επίπεδο επιστημονικής κατάρτισης και διδακτικής επάρκειας στο αντικείμενό της. 2η διδασκαλία (Μαθηματικά): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλού επιπέδου γνωστική και διδακτική επάρκεια ως προς το αντικείμενο των Μαθηματικών, καθώς και ικανότητα μετασχηματισμού της επιστημονικής γνώσης σε διδακτικά προσβάσιμη μορφή για μαθητές πρώτης σχολικής ηλικίας. Η διδασκαλία της έννοιας της σύγκρισης αριθμών δομείται με βάση αναπτυξιακά κατάλληλες αρχές, ακολουθώντας μια σαφή διδακτική πορεία από το συγκεκριμένο και απτό (χειρισμός αντικειμένων, οπτικές αναπαραστάσεις) προς το αφηρημένο και συμβολικό επίπεδο (χρήση μαθηματικών συμβόλων). Η στρατηγική αυτή συνάδει με καθιερωμένα διδακτικά μοντέλα και ανταποκρίνεται στις γνωστικές ανάγκες των μαθητών της Α' Δημοτικού, οι οποίοι βρίσκονται στο στάδιο των συγκεκριμένων λογικών πράξεων. Ιδιαίτερα θετική είναι η επιλογή να μην παρουσιαστούν εξ αρχής οι τυπικοί ορισμοί των συμβόλων, αλλά να αναδυθούν μέσα από τη μαθησιακή διαδικασία, μέσω διερεύνησης και εμπλοκής των μαθητών. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η εννοιολογική κατανόηση και αποφεύγεται η μηχανιστική απομνημόνευση. Η αξιοποίηση αναλογιών και συμβολικών εργαλείων (π.χ. «λαίμαργη φάλαινα») αποτελεί ένδειξη ανεπτυγμένης παιδαγωγικής γνώσης περιεχομένου, καθώς μετατρέπει αφηρημένες έννοιες σε κατανοητές αναπαραστάσεις. Η συνολική προσέγγιση καταδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός κατέχει όχι μόνο το γνωστικό αντικείμενο, αλλά και τους τρόπους με τους οποίους αυτό μπορεί να διδαχθεί αποτελεσματικά σε μαθητές με διαφορετικά μαθησιακά χαρακτηριστικά. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η εκπαιδευτικός παρουσιάζει υψηλό επίπεδο επιστημονικής, παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας ως προς τα γνωστικά αντικείμενα των δύο διδασκαλιών. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική πρακτική της εκπαιδευτικού είναι πολυδιάστατη, δυναμική και πλήρως εναρμονισμένη με σύγχρονες θεωρίες μάθησης. Κοινά τεκμηριωμένα στοιχεία και στις δύο διδασκαλίες: ο Μαθητοκεντρική προσέγγιση: ο οι μαθητές λειτουργούν ως ενεργοί συνδιαμορφωτές της γνώσης. ο Διερευνητική και βιωματική μάθηση: ο ιδιαίτερα έντονη στη διδασκαλία των Μαθηματικών. ο Ομαδοσυνεργατικές πρακτικές: ο με σαφή δομή και ρόλους, οι οποίες ενισχύουν την κοινωνική διάσταση της μάθησης. ο Scaffolding (παροχή στοχευμένης υποστήριξης): ο ισορροπία καθοδήγησης και αυτονόμησης. ο Διαφοροποιημένη διδασκαλία: ο ουσιαστική (όχι τυπική), με προσαρμογή υλικού και υποστήριξης. Εφαρμόζεται ουσιαστικά, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς τη διαδικασία και την υποστήριξη, διασφαλίζοντας τη συμμετοχή όλων των μαθητών. ο Πολυτροπικότητα: ο

χρήση ψηφιακών μέσων, παιχνιδιών, εποπτικού υλικού ενισχύουν την παρακίνηση, διαφοροποιούν τη μαθησιακή εμπειρία και ανταποκρίνονται σε διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. ο Διαμορφωτική αξιολόγηση: ο συνεχής παρακολούθηση και άμεση, στοχευμένη ανατροφοδότηση ενισχύουν τη μαθησιακή πρόοδο. Ιδιαίτερα στη 2η διδασκαλία, η ενσωμάτωση παιχνιδιοποίησης- gamification (UNO, ψηφιακά εργαλεία) ενισχύει τη γνωστική εμπλοκή, ενώ στην 1η διδασκαλία η συστηματικότητα ενισχύει τη σταδιακή κατάρκτηση του γραμματισμού. Συνολικά, η πρακτική της εκπαιδευτικού συνάδει με: • εποικοδομισμό (Piaget), • κοινωνικοπολιτισμική θεωρία (Vygotsky), • θεωρίες κινήτρων και ενεργητικής μάθησης. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Το παιδαγωγικό κλίμα αποτελεί ιδιαίτερα ισχυρό σημείο της εκπαιδευτικού, με σαφή συνέπεια και στις δύο διδασκαλίες. Τεκμηρίωση: • Δημιουργείται περιβάλλον: ο ασφάλειας, ο αποδοχής, ο συνεργασίας. • Η επιβράβευση είναι: ο συγκεκριμένη και προσωποποιημένη (1η διδασκαλία), ο συστηματική και παιδαγωγικά αξιοποιήσιμη (και στις δύο). Η χρήση συγκεκριμένης και προσωποποιημένης επιβράβευσης ενισχύει την αυτοεκτίμηση των μαθητών και συμβάλλει στη διαμόρφωση θετικής στάσης απέναντι στη μάθηση. • Εφαρμόζονται πρακτικές ενίσχυσης θετικής συμπεριφοράς: ο λεκτική ενίσχυση, ο συμβολικά βραβεία. Πραγματοποιείται η επιβράβευση των θετικών συμπεριφορών, μέσα από την απονομή κάποιων αυτοκόλλητων για κάποια καλή συμπεριφορά (Βραβείο ευγένειας, Βραβείο συνεργασίας, Βραβείο γενναιοδωρίας κλπ.), τα οποία χρησιμοποιούνται καθημερινά και συμβάλουν στην ενίσχυση του θετικού κλίματος στην τάξη. • Υποστηρίζεται η ανάπτυξη: ο κοινωνικών δεξιοτήτων, ο ενσυναίσθησης, ο συνεργασίας. • Η διαχείριση της ετερογένειας και της ΔΕΠΥ: ο είναι στοχευμένη, ήπια και αποτελεσματική, ο βασίζεται σε προληπτικές στρατηγικές. • Ο φυσικός χώρος (π.χ. γωνιά χαλάρωσης) λειτουργεί υποστηρικτικά. Η οργάνωση του φυσικού χώρου (διάταξη θρανίων, γωνιά χαλάρωσης) ενισχύει τη λειτουργικότητα της τάξης και υποστηρίζει τη συναισθηματική ισορροπία των μαθητών. Η σταθερότητα αυτών των πρακτικών αποδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός διαθέτει ώριμο και εσωτερικευμένο παιδαγωγικό σύστημα διαχείρισης τάξης. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει σαφή στοιχεία αναστοχαστικής διάθεσης και ενσωματώνει λειτουργικά πρακτικές αυτοαξιολόγησης στη διδακτική διαδικασία. Η ενεργοποίηση των μαθητών σε διαδικασίες αυτοαξιολόγησης, μέσω αναπτυξιακά κατάλληλων εργαλείων (ενδεικτικά: συμβολικές αναπαραστάσεις, δημιουργικές εργασίες όπως στην 1η διδασκαλία: δημιουργία έργων («βιβλίο γράμματος») και στη 2η διδασκαλία: συμβολικές αναπαραστάσεις (φατσούλες)), ενισχύει τη μεταγνωστική επίγνωση και την ικανότητα αυτορρύθμισης της μάθησης. Η σύνδεση της αυτοαξιολόγησης με τους διδακτικούς στόχους αποτελεί ιδιαίτερα θετικό στοιχείο. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός προσαρμόζει τη διδασκαλία της λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες της τάξης, γεγονός που υποδηλώνει λειτουργικό επίπεδο αναστοχασμού. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μακρόχρονη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 20 έτη), η κατοχή πτυχίου «Certificate in English», University of Cambridge, επίπεδο B2 καθώς και Πιστοποίηση στις ΤΠΕ, επίπεδο Α και Β1. Η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικά προγράμματα Πανεπιστημίων ή άλλων εγκεκριμένων φορέων με θεματικές όπως: Ελληνική Νοηματική γλώσσα, Ευαισθητοποίηση στη Διαφορετικότητα, κ. ά. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.